

วิธีดำเนินการวิจัยและผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์

การวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2508 - 2519" เป็นการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาคงกล่าว ตั้งแต่ได้เริ่มหลักสูตรการสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ ระดับปริญญาโทบัณฑิต ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จนถึงสิ้นปีการศึกษา 2519 จำนวนรวมทั้งหมด 70 เล่ม โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ในการวิจัย วิธีวิจัย และระเบียบวิธีสถิติที่ใช้เขียนวิทยานิพนธ์ใช้ในการวิจัย
2. เพื่อศึกษาขอบเขตเนื้อหาของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์
3. เพื่อประเมินข้อดีและข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว
4. เพื่อศึกษาความเหมาะสมในการใช้วิทยานิพนธ์ดังกล่าว เป็นเอกสารเพื่อการค้นคว้าอ้างอิงสำหรับการเรียนและการสอนรายวิชาบรรณารักษศาสตร์ ในระดับปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. เพื่อรวบรวมบรรณานุกรมวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย ตั้งแต่เริ่มแรก คือ ปีการศึกษา 2508 จนถึงสิ้นปีการศึกษา 2519

วิธีดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงอย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้ คือ

ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารชั้นต้น หนังสือ บทความวารสาร และ

เอกสารอื่น ๆ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความหมาย แบบของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ทางบรรณารักษศาสตร์ พัฒนาการของการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์ในประเทศไทย และการศึกษามรรณารักษศาสตร์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น

ส่วนการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์นั้น ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวม ข้อมูลที่เรียกว่า แบบการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ หรือเกณฑ์การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ (คู แบบการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ในภาคผนวก ข.) ในการสร้างแบบการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้อาศัยแนวทางจาก "Criteria for Judging the Master's Thesis" ของ เอช.เอช. อเบลสัน (H.H. Abelson) ใน The Art of the Education Research : Its Problems and Procedures. ที่อ้างถึงโดย เฟรดเคริก แอล วิทนี (Frederick L. Whitney) ใน The Element of Research¹ และจากเกณฑ์การประเมินผลงานวิจัยทางการศึกษาของ จอห์น กับบิลลี เบสต์ (John W. Best) ใน Research in Education² ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2

ผู้วิจัยได้นำแบบการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่ร่างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้อาจารย์ ผู้ควบคุมการวิจัยพิจารณาความถูกต้องสมบูรณ์ แล้วนำแบบการวิเคราะห์นั้นมาปรับปรุงแก้ไข ใหม่จนเป็นที่พอใจ ต่อจากนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบแบบวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ โดย เลือกวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์ที่จะใช้เป็นตัวอย่างประชากร และพิจารณาแล้ว ว่ามีเนื้อหาในขอบเขตต่าง ๆ กันจากหลาย ๆ ปีการศึกษา จำนวน 10 เล่ม มาอ่าน และบันทึกลักษณะต่าง ๆ ลงในแบบวิเคราะห์ดังกล่าว (แบบวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ 1 ชุด

¹Frank L. Whitney, The Element of Research, Asian Scholar ed. (New York: Prentice-Hall, 1960), pp. 424-426.

²John W. Best, Research in Education, 2d ed. (Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1970), pp. 316-317.

ใจสำหรับวิทยานิพนธ์ 1 เล่ม) นำแบบวิเคราะห์ที่ทดสอบแล้วนั้นแนบไปพร้อมกับตัวเล่มวิทยานิพนธ์ที่เลือกทดสอบให้อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัยทางสถิติตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงในการตัดสินลักษณะต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์ เมื่อได้รับความเห็นชอบ จึงได้พิมพ์แบบการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ไว้สำหรับวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ต่อไป

แบบหรือเกณฑ์การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นเรื่องทั่วไปเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ เช่น ชื่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์ ชื่อเรื่อง เพศของผู้เขียนวิทยานิพนธ์ ปีที่สำเร็จการศึกษา วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีวิจัย และระเบียบวิธีสถิติที่ใช้ เป็นต้น ส่วนที่ 2 เป็นเกณฑ์พิจารณาลักษณะต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์ 11 ลักษณะ ได้แก่ ชื่อเรื่อง ปัญหา ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ นิยามศัพท์เฉพาะ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เนื้อหา แบบการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล การย่อและการสรุปผล ข้อเสนอแนะ และรูปแบบของรายงาน ลักษณะทั้ง 11 ลักษณะนี้แบ่งย่อยเป็นรายละเอียดสำหรับการตัดสินในแต่ละลักษณะของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่มได้ 48 ข้อย่อย การพิจารณาตัดสินถือหลักว่า วิทยานิพนธ์เล่มใดมีคุณสมบัติตามลักษณะย่อยจะใดคะแนน 1 คะแนนต่อ 1 ลักษณะย่อย ดังนั้นคะแนนเต็มของข้อย่อยหรือลักษณะย่อย 48 ข้อ จึงเท่ากับ 48 คะแนน แต่เนื่องจากวิทยานิพนธ์ที่อยู่ในขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้บางเล่มมีลักษณะไม่ครบถ้วนตามเกณฑ์ เช่น ไม่มีนิยามศัพท์เฉพาะ หรือไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ดังนั้นเพื่อให้การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์แต่ละเล่มมีความถูกต้องสมบูรณ์มากที่สุด จึงได้แบ่งวิทยานิพนธ์เป็น 4 จำพวก คือ

1. วิทยานิพนธ์เล่มที่มีลักษณะต่าง ๆ ครบถ้วนทั้ง 11 ลักษณะ จะมีคะแนนเต็มประจำลักษณะเป็น 48 คะแนน
2. วิทยานิพนธ์เล่มที่ไม่มีนิยามศัพท์เฉพาะและไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะมีคะแนนเต็มประจำลักษณะเท่ากับ 42 คะแนน
3. วิทยานิพนธ์เล่มที่ไม่มีนิยามศัพท์เฉพาะ จะมีคะแนนเต็มประจำลักษณะเท่ากับ 45 คะแนน และ

4. วิทยานิพนธ์เล่มที่ใ้มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คะแนนเต็มประจำลักษณะจะเท่ากับ 45 คะแนนเช่นกัน

อนึ่ง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยอ่านวิทยานิพนธ์ที่เป็นตัวอย่างประชากรในการวิจัยตัดสิน และบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม จำนวน 70 เล่ม ด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้แบบการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ ซึ่งกำหนดคะแนนเต็มของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่มเป็น 48 หรือ 42 หรือ 45 คะแนน ดังรายละเอียดที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ระเบียบวิธีสถิติต่อไปนี้คือ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมในส่วนแรกของแบบหรือเกณฑ์การวิเคราะห์จะนำมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ข้อมูลในส่วนที่ 2 ซึ่งเป็นการพิจารณาลักษณะต่าง ๆ 11 ลักษณะของวิทยานิพนธ์ จะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ระเบียบวิธีสถิติดังนี้

1. นำคะแนนรวมที่ได้ของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม มาคิดเทียบคะแนนเป็นร้อยละ โดยใช้สูตร

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

$$P = \text{ค่าอัตราส่วนร้อย}$$

$$f = \text{คะแนนรวมของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม}$$

$$N = \text{จำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมด}$$

2. หาค่าเฉลี่ยของวิทยานิพนธ์ทั้งหมดในแต่ละลักษณะ จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$\sum fX = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

$$N = \text{จำนวนคะแนนทั้งหมด}$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการ เสนอผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขา
บรรณารักษศาสตร์ ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 70 เล่ม จาก
แบบหรือเกณฑ์การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ซึ่งเก็บบันทึกข้อมูลไว้เรียบร้อยแล้ว ผลการ
วิเคราะห์มีดังนี้

เมื่อจำแนกจำนวนและเพศของผู้เขียนวิทยานิพนธ์ในแต่ละปีการศึกษา พบว่า
ปีการศึกษา 2519 มีผู้สำเร็จการศึกษาจำนวนสูงสุด 23 คน หรือร้อยละ 32.86 ปีการ
ศึกษา 2509 และ 2510 มีผู้สำเร็จการศึกษาจำนวนต่ำสุดคือ ปีการศึกษาละ 1 คน หรือ
ร้อยละ 1.43 และปีการศึกษา 2513 ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา ในจำนวนผู้สำเร็จการ
ศึกษา 70 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 65 คน หรือร้อยละ 92.86 มีผู้สำเร็จ
การศึกษาที่เป็นชาย 5 คน หรือร้อยละ 7.14 ดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ร้อยละของจำนวนและเพศผู้เขียนวิทยานิพนธ์แต่ละปีการศึกษา

ปีการศึกษา	จำนวนและเพศผู้เขียนวิทยานิพนธ์			ร้อยละ
	ชาย	หญิง	รวม	
2508	0	3	3	4.28
2509	0	1	1	1.43
2510	0	1	1	1.43
2511	0	2	2	2.86
2512	0	2	2	2.86
2513*	0	0	0	0
2514	0	7	7	10.00
2515	0	3	3	4.29
2516	2	9	11	15.71
2517	0	7	7	10.00
2518	0	10	10	14.28
2519	3	20	23	32.86
รวม	5	65	70	100.00
ร้อยละ	7.14	92.86	100.00	

* ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา

จำนวนวิทยานิพนธ์แต่ละปีการศึกษาจำแนกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งได้แก่การวิจัยเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา นั้น ๆ อย่างสมบูรณ์ เพื่อให้มีพัฒนาการในค่านั้น ๆ เพื่อไขปัญหาหรือปรับปรุงงาน และการวิจัยเพื่อใช้วางแผนงานที่ริเริ่มขึ้นใหม่ ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนวิทยานิพนธ์แต่ละปีการศึกษาจำแนกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ปีการศึกษา วัตถุประสงค์ ของการวิจัย	จำนวน (เล่ม) วิทยานิพนธ์												รวม	ร้อยละ
	2508	2509	2510	2511	2512	2513*	2514	2515	2516	2517	2518	2519		
เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจใน เนื้อหาค่านั้น ๆ อย่างสมบูรณ์	0	0	1	0	0	0	2	2	6	3	4	5	23	32.86
เพื่อให้มีพัฒนาการ	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	2	4	5.71
เพื่อแก้ปัญหหรือปรับ ปรุงงาน	2	1	0	2	2	0	5	1	5	3	5	16	42	60.00
เพื่อใช้วางแผนงานที่ ริเริ่มขึ้นใหม่	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1.43
รวม	3	1	1	2	2	0	7	3	11	7	10	23	70	100.00

* ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา จึงไม่มีวิทยานิพนธ์

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่าวิทยานิพนธ์จำนวนสูงสุด 42 เล่ม หรือร้อยละ 60.00 เป็นการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาหรือปรับปรุงงาน วิทยานิพนธ์จำนวนต่ำสุด 1 เล่ม หรือร้อยละ 1.43 เป็นการวิจัยเพื่อใช้วางแผนงานที่ริเริ่มขึ้นใหม่

จำนวนวิทยานิพนธ์ในแต่ละปีการศึกษาจำแนกตามวิธีวิจัย ซึ่งได้แก่ การวิจัยจากเอกสารหรือการวิจัยเชิงประจักษ์ การวิจัยแบบสำรวจ การวิจัยแบบทดลอง และการศึกษาเฉพาะกรณี ปรากฏผลว่า วิทยานิพนธ์จำนวนสูงสุด 56 เล่ม หรือร้อยละ 80.00 ใช้วิธีวิจัยแบบสำรวจ วิทยานิพนธ์จำนวนน้อยที่สุด คือ 14 เล่ม หรือร้อยละ 20.00 ใช้การวิจัยจากเอกสารหรือการวิจัยเชิงประจักษ์ และไม่มีวิทยานิพนธ์เล่มใดใช้วิธีวิจัยแบบทดลอง และการศึกษาเฉพาะกรณี ดังตารางที่ 4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 จำนวนวิทยานิพนธ์ในแต่ละปีการศึกษาจำแนกตามวิธีวิจัย

ปีการศึกษา	วิธีวิจัย	
	การวิจัยจากเอกสารหรือ การวิจัยเชิงประจักษ์	การวิจัยแบบสำรวจ
2508	0	3
2509	1	0
2510	1	0
2511	0	2
2512	0	2
2513*	0	0
2514	1	6
2515	0	3
2516	2	9
2517	2	5
2518	4	6
2519	3	20
รวม	14	56
ร้อยละ	20.00	80.00

*ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา จึงไม่มีวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์นั้นมีทั้งที่ใช้ระเบียบวิธีสถิติช่วยในการวิจัย และไม่ใช้ระเบียบวิธีสถิติ กล่าวคือ มีวิทยานิพนธ์จำนวน 48 เล่ม หรือร้อยละ 68.57 ใช้ระเบียบวิธีสถิติ ส่วนวิทยานิพนธ์จำนวน 22 เล่ม หรือร้อยละ 31.43 ไม่ใช้ระเบียบวิธีสถิติ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนวิทยานิพนธ์ในแต่ละปีการศึกษาที่ใช้และไม่ใช้ระเบียบวิธีสถิติ

ปีการศึกษา	จำนวนวิทยานิพนธ์	ใช้ระเบียบวิธีสถิติ	ไม่ใช้ระเบียบวิธีสถิติ
2508	3	2	1
2509	1	0	1
2510	1	0	1
2511	2	2	0
2512	2	2	0
2513*	0	0	0
2514	7	5	2
2515	3	2	1
2516	11	6	5
2517	7	4	3
2518	10	6	4
2519	23	19	4
รวม	70	48	22
ร้อยละ	100.00	68.57	31.43

* ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา จึงไม่มีวิทยานิพนธ์

ระเบียบวิธีสถิติที่ผู้เขียนวิทยานิพนธ์ใช้ในการวิจัยเป็นวิธีสถิติขั้นพื้นฐานได้แก่ การหาค่าร้อยละ ควอไทล์ คาเฉลี่ย มัชยฐาน ฐานนิยม พิสัย และส่วนเบี่ยงเบน-มาตรฐาน ซึ่งปรากฏจำนวนวิทยานิพนธ์ที่ใช้วิธีสถิติแต่ละวิธี ดังตารางที่ 6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนวิทยานิพนธ์ในแต่ละปีการศึกษาจำแนกตามระเบียบวิธีสถิติ

ปีการศึกษา ระเบียบวิธีสถิติ	จำนวน (เล่ม) วิทยานิพนธ์											รวม	
	2508	2509	2510	2511	2512	2513*2514	2515	2516	2517	2518	2519		
ร้อยละ	3	0	0	2	1	0	5	2	6	4	4	15	42
ควอไทล์	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1
ค่าเฉลี่ย	0	0	0	1	2	0	3	0	5	1	5	18	35
มัธยฐาน	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	2
ฐานนิยม	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1
พิสัย	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0	0	0	0	0	0	0	0	2	3	5	18	28

* ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 6 ปรากฏว่ามีวิทยานิพนธ์จำนวนมากที่สุด 42 เล่ม ใช้วิธีหาค่าร้อยละ วิทยานิพนธ์จำนวนรองลงมาคือ 35 และ 28 เล่ม ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลำดับ ส่วนการทดสอบค่า t การทดสอบค่า F และการทดสอบค่าไคสแควร์นั้น ไม่มีผู้ใ้ใช้ในการวิจัย เป็นที่น่าสังเกตว่าไม่มีวิทยานิพนธ์เล่มใดในปีการศึกษา 2509 และ 2510 ใช้ระเบียบวิธีสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอบเขตเนื้อหาของการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์ของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม ซึ่งแบ่งตามเนื้อหาและลักษณะงานห้องสมุด ได้แก่ เรื่องภูมิหลัง การจัดองค์กรและการบริหารงาน ทรัพยากร บริการผู้อ่าน งานเทคนิค บุคลากร การศึกษาบรรณารักษศาสตร์ บรรณารักษศาสตร์สากล และบรรณารักษศาสตร์เปรียบเทียบ วิธีการวิจัย และเรื่องอื่น ๆ นั้น ปรากฏว่ามีวิทยานิพนธ์ที่มีขอบเขตเนื้อหาในเรื่องภูมิหลัง และบริการผู้อ่าน จำนวนเท่ากัน คือเรื่องละ 16 เล่ม หรือร้อยละ 22.86 รองลงมาได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีขอบเขตเนื้อหาเรื่องทรัพยากร มีจำนวน 15 เล่ม หรือร้อยละ 21.43 ส่วนวิทยานิพนธ์ที่มีขอบเขตเนื้อหาเรื่องงานเทคนิค การศึกษาบรรณารักษศาสตร์ และเรื่องอื่น ๆ มีจำนวนเท่ากันคือ เรื่องละ 4 เล่ม แต่ไม่มีวิทยานิพนธ์เล่มใดมีขอบเขตเนื้อหาเรื่องบรรณารักษศาสตร์สากลและบรรณารักษศาสตร์เปรียบเทียบ และเรื่องวิธีการวิจัย ดังตารางที่ 7

อนึ่ง ในการเสนอข้อมูลในเรื่องขอบเขตเนื้อหาของการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์ (ตารางที่ 7 และ 8) ได้กำหนดเลขประจำวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม โดยจัดลำดับวิทยานิพนธ์ตามปีการศึกษา และในแต่ละปีการศึกษา จัดเรียงลำดับตามอักษรตัวแรกของชื่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์ (ถูกการจัดลำดับวิทยานิพนธ์ในตารางที่ 10)

ตารางที่ 7 ขอบเขตเนื้อหา (แบ่งตามเนื้อหาและลักษณะงานห้องสมุด) ของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม

ขอบเขตเนื้อหา	วิทยานิพนธ์ เล่มที่																								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
ภูมิหลัง		x			x									x				x	x	x	x	x			
การจัดองค์กร+บริหารงาน						x	x					x													x
ทรัพยากร		x					x		x								x								x
บริการผู้อ่าน								x		x					x										
งานเทคนิค				x							x														
บุคลากร																x									
การศึกษาบรรณารักษศาสตร์ x																									x
บรรณารักษศาสตร์ สาขาต่างๆ																									
วิธีการวิจัย																									
เรื่องอื่น ๆ																									

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ขอบเขตเนื้อหา (แบ่งตามเนื้อหาและลักษณะงานห้องสมุด) ของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	วิทยานิพนธ์เล่มที่																									
	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40*	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	
ภูมิหลัง				x			x				x								x	x						
การจัดองค์กร+บริหารงาน			x																				x		x	
ทรัพยากร	x	x				x					x		x	x				x								
บริการผู้อ่าน										x						x	x									
งานเทคนิค																						x	x			
บุคลากร																										
การศึกษาบรรณารักษศาสตร์						x																			x	
บรรณารักษศาสตร์สาขาสถาปัตยกรรม																										
วิธีการวิจัย																										
เรื่องอื่น ๆ						x			x		x															

* เรียบเรียงเป็นภาษาอังกฤษ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ขอบเขตเนื้อหา (แบ่งตามเนื้อหาและลักษณะงานของสมุด) ของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	วิทยานิพนธ์เล่มที่																				รวม	ร้อยละ
	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70		
ภูมิหลัง								x													16	22.86
การจัดองค์กร+บริหารงาน		x																			9	12.86
ทรัพยากร	x				x		x														15	21.43
บริการผู้อ่าน			x	x		x			x						x	x	x	x	x	x	16	22.86
งานเทคนิค																					4	5.71
บุคลากร																					2	2.86
การศึกษามรรณววิทยศาสตร์																					4	5.71
มรรณววิทยศาสตร์สากล ฯลฯ																					0	0.00
วิธีการวิจัย																					0	0.00
เรื่องอื่น ๆ																					4	5.71
																					70	100.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอบเขตเนื้อหาของงานวิจัยทางบรรพารักษศาสตร์แบ่งตามประเภทห้องสมุด ซึ่งได้แก่ หอสมุดแห่งชาติ หอสมุดประชาชน หอสมุดโรงเรียน หอสมุดวิทยาลัยและ มหาวิทยาลัย หอสมุดเฉพาะ และเนื่องจากงานวิจัยทางบรรพารักษศาสตร์บางเรื่อง เกี่ยวกับเรื่องราวของห้องสมุดมากกว่า 1 ประเภท และอาจจะไม่เกี่ยวกับห้องสมุด ประเภทหนึ่งประเภทใด จึงได้เพิ่ม "ห้องสมุดมากกว่า 1 ประเภท" และ "ไม่ใช่ห้องสมุดประเภทหนึ่งประเภทใด" ไว้ในขอบเขตเนื้อหาของงานวิจัยดังกล่าวด้วย ผลการวิเคราะห์พบว่า วิทยานิพนธ์จำนวนสูงสุด 38 เล่ม หรือร้อยละ 54.28 มีขอบเขตเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวกับห้องสมุดประเภทหนึ่งประเภทใด วิทยานิพนธ์จำนวนรองลงมาคือ 17 เล่ม หรือร้อยละ 24.28 มีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับห้องสมุดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์จำนวนต่ำสุด 2 เล่ม หรือร้อยละ 2.86 มีเนื้อหาเกี่ยวกับห้องสมุดมากกว่า 1 ประเภท ดังตารางที่ 8

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ขอบเขตเนื้อหา (แบ่งตามประเภทห้องสมุด) ของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม

ขอบเขตเนื้อหา (แบ่งตามประเภทห้องสมุด)	วิทยานิพนธ์ เล่มที่																									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	
ห้องสมุดแห่งชาติ																										
ห้องสมุดประชาชน																										
ห้องสมุดโรงเรียน				x																						
ห้องสมุดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย	x					x					x						x	x								x
ห้องสมุดเฉพาะ																										x
ห้องสมุดมากกว่า 1 ประเภท																										x
ไม่ใช่ห้องสมุดประเภทหนึ่ง				x	x	x	x	x	x			x			x					x	x	x	x	x	x	x
ประเภทใด																										

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ขอบเขตเนื้อหา (แบ่งตามประเภทห้องสมุด) ของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	วิทยานิพนธ์เล่มที่																									
	(แบ่งตามประเภทห้องสมุด) 26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	
ห้องสมุดแห่งชาติ																										
ห้องสมุดประชาชน																										
ห้องสมุดโรงเรียน													x												x	
ห้องสมุดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย	x					x								x		x	x							x		
ห้องสมุดเฉพาะ					x																			x		x
ห้องสมุดมากกว่า 1 ประเภท																										
ไม่ใช้ห้องสมุดประเภทหนึ่งประเภทใด																										
	x		x	x			x	x	x	x			x	x					x	x	x					x

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ขอบเขตเนื้อหา (แบ่งตามประเภทหอสมุด) ของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา (แบ่งตามประเภทหอสมุด)	วิทยานิพนธ์เล่มที่																				รวม	ร้อยละ
	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70		
หอสมุดแห่งชาติ																					0	0.00
หอสมุดประชาชน						x		x								x		x		x	6	8.57
หอสมุดโรงเรียน																					3	4.29
หอสมุดวิทยาลัยและ มหาวิทยาลัย			x	x				x				x	x								17	24.28
หอสมุดเฉพาะ																					4	5.72
หอสมุดมากกว่า 1 ประเภท			x																		2	2.86
ไม่ใช่หอสมุดประเภท หนึ่งประเภทใด				x	x			x		x			x	x	x			x		x	38	54.28
																					70	100.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์

ดังกล่าวมาแล้วข้างต้นว่า วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 70 เล่มนั้น สามารถแบ่งตามความครบถ้วนของลักษณะตามเกณฑ์ได้ 4 จำพวกคือ

1. วิทยานิพนธ์ที่มีลักษณะครบถ้วนทั้ง 11 ลักษณะตามเกณฑ์ คะแนนเต็มประจำลักษณะของวิทยานิพนธ์จำพวกนี้แต่ละเล่มเท่ากับ 48 คะแนน
2. วิทยานิพนธ์เล่มที่ไม่มีนิยามศัพท์เฉพาะและไม่มีการวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะมีคะแนนเต็มประจำลักษณะของวิทยานิพนธ์จำพวกนี้แต่ละเล่มเท่ากับ 42 คะแนน
3. วิทยานิพนธ์เล่มที่ไม่มีนิยามศัพท์เฉพาะ คะแนนเต็มประจำลักษณะของแต่ละเล่มเท่ากับ 45 คะแนน
4. วิทยานิพนธ์เล่มที่ไม่มีการวิจัยที่เกี่ยวข้อง คะแนนเต็มประจำลักษณะของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่มเท่ากับ 45 คะแนน

การวิจัยพบว่า ถ้าจำแนกวิทยานิพนธ์ตามความครบถ้วนของลักษณะตามเกณฑ์เป็น 4 จำพวก จะมีวิทยานิพนธ์จำนวนสูงสุด 27 เล่ม หรือร้อยละ 38.57 มีลักษณะต่าง ๆ ครบถ้วน วิทยานิพนธ์จำนวนรองลงมาคือ 20 เล่ม หรือร้อยละ 28.57 ไม่มีนิยามศัพท์เฉพาะ วิทยานิพนธ์จำนวน 16 เล่ม หรือร้อยละ 22.86 ไม่มีนิยามศัพท์เฉพาะและไม่มีการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และมีวิทยานิพนธ์จำนวนต่ำสุดคือ 7 เล่ม หรือร้อยละ 10.00 ไม่มีการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามความครบถ้วนของลักษณะตามเกณฑ์

ความครบถ้วนของ ลักษณะตาม เกณฑ์	ปีการศึกษา	จำนวน (เล่ม)											รวม	ร้อยละ	
		2508	2509	2510	2511	2512	2513*2514	2515	2516	2517	2518	2519			
มีลักษณะต่าง ๆ ครบถ้วน		2	0	0	1	1	0	2	0	2	3	2	14	27	38.57
ไม่มีนิยามศัพท์เฉพาะและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		0	1	0	1	0	0	1	1	3	1	4	4	16	22.86
ไม่มีนิยามศัพท์เฉพาะ ไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		0	0	1	0	1	0	2	2	5	3	3	3	20	28.57
ไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		1	0	0	0	0	0	2	0	1	0	1	2	7	10.00
รวม		3	1	1	2	2	0	7	3	11	7	10	23	70	100.00

*ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา จึงไม่มีวิทยานิพนธ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการประเมินค่าวิทยานิพนธ์แต่ละเล่มพบว่า วิทยานิพนธ์เล่มที่มีคะแนนสูงสุดได้คะแนนร้อยละ 97.92 คือ วิทยานิพนธ์เล่มที่ 43 ของ มารศรี ศิวรักษ์ เรื่อง "การประเมินค่าวารสารภาษาไทยที่ใช้ในการวิจัยด้านสังคมศาสตร์" วิทยานิพนธ์ที่ได้คะแนนเป็นลำดับที่ 2 คือ วิทยานิพนธ์เล่มที่ 48 ของ กรรณิการ์ หาญนุสสรณ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและการดำเนินงานห้องสมุดสถาบันการศึกษาวิชาการทหารชั้นสูงของประเทศ" ได้คะแนนร้อยละ 97.78 วิทยานิพนธ์ที่ได้คะแนนเป็นลำดับที่ 3 ได้คะแนนร้อยละ 95.83 มีจำนวน 9 เล่ม ได้แก่ วิทยานิพนธ์เล่มที่ 49 เรื่อง การศึกษาข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบในการรับผิดชอบงานห้องสมุดของอาจารย์วิชาบรรณารักษศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ของ กุณฑลรัตน์ สุวรรณรัตน์ วิทยานิพนธ์เล่มที่ 50 เรื่อง ห้องสมุดด้านการเกษตรในประเทศไทย ของ จันทิกา พุ่มจันทร์ เล่มที่ 54 เรื่อง การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของ นรินทร์ บุญชู เล่มที่ 55 เรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับการเมืองที่จัดพิมพ์ขึ้นตั้งแต่วันที่ 14 ตุลาคม 2516 ถึงวันที่ 26 มกราคม 2518 ของ บุญเรือง เนียมหอม เล่มที่ 56 เรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนคอบริการห้องสมุดประชาชนระดับจังหวัด สังกัดกระทรวงศึกษาธิการในภาคเหนือของประเทศไทย ของ บุญผา เจริญทรัพย์ เล่มที่ 57 เรื่อง ปัญหาการใช้หนังสือและวัสดุห้องสมุดประกอบการวิจัยชั้นปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์ ระหว่างปีการศึกษา 2510 - 2517 ของ เปรมวัลย์ วาริชร เล่มที่ 59 เรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนคอบริการห้องสมุดประชาชนระดับจังหวัด สังกัดกระทรวงศึกษาธิการในภาคใต้ของประเทศไทย ของ พัชรินทร์ ชันทอง เล่มที่ 60 เรื่อง อิทธิพลของรายการโทรทัศน์ภาคหัวค่ำต่อการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร ของ กัทร์กวี ประยูรเกียรติ และเล่มที่ 68 เรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนคอบริการห้องสมุดประชาชนในระดับจังหวัด สังกัดกระทรวงศึกษาธิการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย วิทยานิพนธ์เล่มที่ได้คะแนนค่าสุดได้คะแนนร้อยละ 66.67 มี 1 เล่ม คือ วิทยานิพนธ์เล่มที่ 5 เรื่อง สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาคำรง-

ราชานุกาพ : พระนิพนธ์และผลงานคานพัฒนาหอสมุดแห่งชาติของพระองค์ ของ เอมอร เจริญรัต คังข้อมูลในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการประเมินค่าวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม

ลำดับ ที่	ชื่อวิทยานิพนธ์	คะแนนเต็ม*	คะแนนที่ได้	
		(48,42,45)	รวม	ร้อยละ
1	ไข่มุกด์ นิลินทะเลข. การศึกษาวิชาบรรณ- รักษาศาสตร์ในระดับฝึกหัดครู.	45	39	86.67
2	ฉวีลักษณ์ ศาตมัย. การผลิตและการใช้หนังสือ อ้างอิงของไทย.	48	40	83.33
3	บรรจง นิวาตะบุตร. การใช้หนังสือและวัสดุ ในห้องสมุดประกอบการสอนในระดับชั้น มัธยมศึกษา.	48	41	85.41
4	อัมพร ทีชะระ. ปัญหาการทำบัตรรายการ หนังสือภาษาไทยและข้อเสนอแนะในการ ลงรายการบัตร.	42	32	76.43
5	เอมอร เจริญรัต. สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาคำรงราชานุภาพ : พระนิพนธ์ และผลงานคานพัฒนาหอสมุดแห่งชาติของ พระองค์.	45	30	66.67
6	จุฬามาศ สุวรรณโคตรธ. ปัญหาการบริหารแบบ รวมอำนาจและกระจายอำนาจของห้องสมุด มหาวิทยาลัยในประเทศไทย.	48	36	75.00

ตารางที่ 10 ผลการประเมินค่าวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อวิทยานิพนธ์	คะแนนเต็ม*	คะแนนที่ได้	
		(48,42,45)	รวม	ร้อยละ
7	วรรณิ วัชรารังกุล. การจัดสิ่งพิมพ์ของ รัฐบาลไทย.	42	39	92.86
8	พุทธรัตน์ วาศวิท. การศึกษาห้องปฏิบัติการ หลักสูตรในสถาบันฝึกหัดครูในประเทศ ไทย.	48	41	85.41
9	นงลักษณ์ ไม่นายกิจ. ปัญหาการควบคุมและ การบริการทางบรรณานุกรมในประเทศ ไทย.	45	40	88.89
10	ทัศนดา ฉาวร. หนังสือกฎหมายไทยและแหล่ง สะสม.	45	37	82.22
11	ธิดา โพธิ์พุกณะ. บริการตอบคำถามและช่วย การค้นคว้าของห้องสมุดมหาวิทยาลัยใน ประเทศไทย.	48	42	87.50
12	ร่ากี กุลสมบุรณ์. ประวัติบรรณาคัดกึ่งขุนนางไทย และข้อเสนอแนะในการลงนามบรรณาคัดกึ่ง ในรายการชื่อผู้แต่งและหัวเรื่อง.	42	35	83.33
13	สมบุรณ์ ภูหล้า. ปัญหาของห้องสมุดประชาชน ในประเทศไทย.	45	41	91.11
14	สุภาพันธุ์ สุนทรนที. วิวัฒนาการและการใช้ ประโยชน์ของหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย.	45	40	88.89

ตารางที่ 10 ผลการประเมินค่าวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อวิทยานิพนธ์	คะแนนเต็ม*	คะแนนที่ได้	
		(48,42,45)	รวม	ร้อยละ
15	สุริยา ภูละ. ปัญหาการบริหารงานจ่ายรับและ การควบคุมวัสดุในท้องสมุก.	48	42	87.50
16	อาภา อมรัชกุล. การใช้นักเรียนนักศึกษาและ นิสิตช่วยงานท้องสมุกในสถาบันฝึกหัดครู และมหาวิทยาลัยบางแห่งในประเทศไทย.	45	43	95.56
17	จารุพร สัทธาธิก. ปัญหาการใช้หนังสือและ วัสดุในท้องสมุกเพื่อทำการวิจัยในประเทศ ไทย.	45	42	93.33
18	วรณี ทองเคียน. หนังสือแปลในประเทศไทย.	42	39	92.86
19	อำไพ จันทร์จิระ. ประวัติและวิวัฒนาการการ พิมพ์หนังสือในประเทศไทย.	45	38	84.44
20	เจิมพันธ์ กอวัฒนสกุล. ภาพประกอบในหนังสือ ไทย.	45	36	80.00
21	เฉลียว พันธุ์ลีลา. ชีวิตประวัติและผลงานวรรณ- กรรมของ หลวงวิจิตรวาทการ.	42	36	85.71
22	ประภาวดี พงนา. บทบาทของบรรณารักษ์ชาว ต่างประเทศต่อพัฒนาการด้านท้องสมุกและ บรรณารักษศาสตร์ในประเทศไทย.	45	36	80.00

ตารางที่ 10 ผลการประเมินคำวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อวิทยานิพนธ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	
		(48,42,45)	รวม	ร้อยละ
23	ประสาณสุข สุวรรณประทีป. การศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการในการศึกษาวิชา บรรณารักษศาสตร์ ในวิทยาลัยครู ระหว่าง พ.ศ.2509 - 2516.	48	39	81.25
24	พิบูลศิลป์ วัฒนะพงศ์. ห่องสมุดค่านวิทยา- ศาสตร์และเทคโนโลยีในประเทศไทย.	45	42	93.33
25	พลสุข ศรีภิรมย์. การจัดหาหนังสือของห้อง สมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย.	45	39	86.67
26	ไพลิน ไชยเสนะ. ปัญหาการใช้หนังสือและ วัสดุห้องสมุดประกอบการวิจัยวิชาการ ศึกษาในประเทศไทย ระหว่างปีการ ศึกษา 2510 - 2515.	45	43	95.56
27	มนวิภา ไชยพันธุ์. การประเมินคุณค่าเอกสาร ทางประวัติศาสตร์ไทย.	42	38	90.48
28	วิลาวัลย์ วงศ์สุภา. การศึกษาห้องสมุด โรงเรียนแพทย์ในประเทศไทย.	42	36	85.71
29	สุพรรณิ วราทร. ประวัตินวนิยายไทยตั้งแต่ ปลายรัชกาลที่ 5 ถึงสมัยเปลี่ยนแปลง การปกครอง พ.ศ.2475.	45	36	80.00

ตารางที่ 10 ผลการประเมินค่าวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อวิทยานิพนธ์	คะแนนเต็ม*	คะแนนที่ได้	
		(48,42,45)	รวม	ร้อยละ
30	สุเวช ๗ หนองคาย. การศึกษาศูนย์วิชาการ ในประเทศไทย.	48	45	93.75
31	จารุวรรณ ไกรเทพ. การบริหารงานและ บริการด้านวารสารของห้องสมุด มหาวิทยาลัยในประเทศไทย.	45	43	95.56
32	ชุติมา สัจจามันท์. การสำรวจสถานภาพการ ทำงานของบัณฑิต (ปีการศึกษา 2502- 2516) และมหาบัณฑิต (ปีการศึกษา 2507 - 2516) สาขาวิชาบรรณารักษ- ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.	48	44	91.67
33	ชูศรี กาลวันทวานิช. พัฒนาการของหนังสือ ปกอ่อนในประเทศไทย.	45	38	84.44
34	ทรงสรรค์ นิลกำแหง. การบริหารงานจดหมาย เหตุในประเทศไทย.	45	37	82.22
35	พรทิพย์ วัฒนสุวกุล. การศึกษาความสนใจและ ความต้องการในการอ่านวรรณกรรมสังคม- ศาสตร์ไทยของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย.	48	45	93.75
36	มาลินี สุขปรีดิ์. การศึกษาเปรียบเทียบงานนิเทศ ห้องสมุดโรงเรียนของกรมต่าง ๆ ใน กระทรวงศึกษาธิการ.	48	43	89.58

ตารางที่ 10 ผลการประเมินค่าวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อวิทยานิพนธ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	
		(48,42,45)	รวม	ร้อยละ
37	สมบุรณ์ แกนคะเคียน. การประเมินคุณค่า สิ่งพิมพ์เพื่อการวิจัยด้านชนบท ประเทศไทย.	42	39	92.86
38	กุศล นาคะชาติ. ชีวิตประวัติและผลงานวรรณ- กรรมของ สด กุระโรหิต	42	37	80.95
39	จิตรา หัมแสง. ปัญหาการใช้หนังสือและวัสดุ ห้องสมุดประกอบการวิจัยบรรณารักษ- ศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหา- วิทยาลัย ระหว่างปีการศึกษา 2507 - 2516.	45	40	88.89
40	บุบผา เทวาคูสี. การใช้คอมพิวเตอร์ในการ ควบคุมวารสารในห้องสมุดในประเทศไทย.**	42	34	80.95
41	ประยงค์ พัฒนกิจจำภูง. การศึกษาระบบจัด หมู่หนังสือที่ใช้ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยใน ประเทศไทย.	45	43	95.56
42	พรเทพพิมล กุลบุญ. โครงการใช้โทรทัศน์สำหรับ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย.	45	38	84.44
43	มารศรี ศิวรักษ์. การประเมินค่าวารสารภาษา ไทยที่ใช้ในการวิจัยด้านสังคมศาสตร์.	48	47	97.92

ตารางที่ 10 ผลการประเมินคำวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อวิทยานิพนธ์	คะแนนเต็ม*	คะแนนที่ได้	
		(48,42,45)	รวม	ร้อยละ
44	ลักษณะหญิง วัชรสาร. งานเขียนเชิงชีว- ประวัติของไทยที่ใช้ในสมัยรัตนโกสินทร์ ระหว่าง พ.ศ.2325 - 2475.	42	36	85.71
45	สุธิรา สุขนิยม. มาลัย ชูพินิจ และผลงาน ประพันธ์เชิงสร้างสรรค์.	42	36	85.71
46	อุทพินธุ์ จิตราทร. ปัญหาการบริหารงานการ ทำบัตรรายการของห้องสมุดโรงเรียน รัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพ- มหานคร.	48	43	89.58
47	อุบลวรรณ ปิติพัฒนาโชษิต. หัวเรื่องสำหรับ หนังสือภาษาไทยของห้องสมุดมหาวิทยาลัย ในประเทศไทย.	45	41	91.11
48	กรรณิการ์ หาญนุสรณ์. การศึกษาสภาพและการ ดำเนินงานของห้องสมุดสถาบันการศึกษา วิชาการทหารชั้นสูงของประเทศ.	45	44	97.78
49	กฤษณ์ สุวรรณรัตน์. การศึกษาข้อได้เปรียบ และข้อเสียเปรียบในการรับผิดชอบงานห้อง สมุดของอาจารย์วิชาบรรณารักษศาสตร์ใน มหาวิทยาลัยในประเทศไทย.	48	46	95.83

ตารางที่ 10 ผลการประเมินค่าวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อวิทยานิพนธ์	คะแนนเต็ม*	คะแนนที่ได้	
		(48,42,45)	รวม	ร้อยละ
50	จันทิภา พุ่มจันทร์. หองสมุดคานการ เกษตร ในประเทศไทย.	48	46	95.83
51	จุมพจน์ วนิชกุล. การจัดทำเนื่องงานเพื่อใช้ ประโยชน์จากรูปภาพและข้อเสนอแนะ แกหองสมุดในประเทศไทย.	45	41	91.11
52	ดวงเนตร รัตนเสนีย์. ปัญหาการบริหารงาน หองสมุดในจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.	45	41	91.11
53	ทัศนาศา หาญพล. การใช้บริการหองสมุดของ อาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัย รามคำแหง.	48	40	83.33
54	นรินทร์ บุญชู. การศึกษาความสนใจในการ อ่านหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยและภาษา อังกฤษ ของนิสิตจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.	48	46	95.83
55	บุญเรือง เนียมหอม. การวิเคราะห์เนื้อหา หนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับการเนื่องที่จัด พิมพ์ขึ้นตั้งแต่วันที่ 14 ตุลาคม 2516 ถึง วันที่ 26 มกราคม 2518.	48	46	95.83
56	บุบผาศา เจริญทรัพย์. การสำรวจความคิดเห็น ของประชาชนตอบริการหองสมุดประชาชน ระดับจังหวัด สังกัดกระทรวงศึกษาธิการใน ภาคเหนือของประเทศไทย.	48	46	95.83

ตารางที่ 10 ผลการประเมินค่าวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อวิทยานิพนธ์	คะแนนเต็ม*	คะแนนที่ได้	
		(48,42,45)	รวม	ร้อยละ
57	เปรมวัลย์ วาริธร. ปัญหาการใช้หนังสือและ วัสดุห้องสมุดประกอบการวิจัยชั้นปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ ระหว่าง ปีการศึกษา 2510 - 2517.	48	46	95.83
58	มองพรพรณ ลวนานนท์. ชีวิตประวัติและวิเคราะห์ วรรณกรรมเรื่องสำคัญ ๆ ของ "ยาขอบ"	42	38	90.48
59	พัชรินทร์ ชันทอง. การสำรวจความคิดเห็น ของประชาชนต่อบริการห้องสมุดประชาชน ระดับจังหวัด สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในภาคใต้ของประเทศไทย.	48	46	95.83
60	ภัทรภู่รี ประยูร เกียรติ. อิทธิพลของรายการ โทรทัศน์ภาคห้วค่าต่อการอ่านของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร.	48	46	95.83
61	ยุวดี พิทักษ์. การศึกษาสภาพของบรรณา- รักษ์ห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย.	45	39	86.67
62	รัตนา เทชะวัญญู. การศึกษาสภาพและ การดำเนินงานห้องสมุดวิทยาลัยเอกชนใน ประเทศไทย.	42	37	88.09
63	วิลาวัดย์ เติษัญญวรากุล. บทบาทของบรรณา- รักษ์อาวุโสต่อพัฒนาการห้องสมุดและ บรรณารักษศาสตร์ในประเทศไทย.	42	38	90.48

ตารางที่ 10 ผลการประเมินค่าวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อวิทยานิพนธ์	คะแนนเต็ม*	คะแนนที่ได้	
		(48,42,45)	รวม	ร้อยละ
64	ศรวิภา จงูโรจน์ ณ อยุธยา. ชีวประวัติ และงานวรรณกรรมของ สันต์ เทวรักษ์.	42	34	80.95
65	สุธันนี กี่ศิริ. การสำรวจการอ่านของนิสิตชั้น ปีที่ 3 และปีที่ 4 คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.	48	44	91.67
66	สุนิตย์ เบ็นสบาย. การสำรวจความคิดเห็น ของประชาชนตอบริการห้องสมุด ประชาชนระดับจังหวัดสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในภาคกลางตอนบนของประเทศไทย.	48	45	93.75
67	สุพิศรา ไชยศิริ. การสอนวิธีใช้ห้องสมุดใน มหาวิทยาลัยในประเทศไทย.	45	36	80.00
68	สุภาพร นาทีกาญจนกุล. การสำรวจความคิดเห็น เห็นของประชาชนตอบริการห้องสมุด ประชาชนในระดับจังหวัด สังกัดกระทรวง ศึกษาธิการ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของประเทศไทย.	48	46	95.83
69	อัญชลี แซ่มชุกดิน. การสำรวจความสนใจใน การอ่านของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.	48	45	93.75

ตารางที่ 10 ผลการประเมินคำวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อวิทยานิพนธ์	คะแนนเต็ม*	คะแนนที่ได้
		(48,42,45)	รวม ร้อยละ
70	อุบล รอดเยี่ยม. การสำรวจความคิดเห็น ของประชาชนต่อบริการห้องสมุด ประชาชนในระดับจังหวัด สังกัด กระทรวงศึกษาธิการ ในภาคกลาง ตอนล่างของประเทศไทย.	48	45 93.75

* คะแนนเต็ม 48 สำหรับวิทยานิพนธ์เล่มที่มีลักษณะต่าง ๆ ครบถ้วนตามเกณฑ์

คะแนนเต็ม 42 สำหรับวิทยานิพนธ์เล่มที่ไม่มีนิยามศัพท์เฉพาะและไม่มีการ
วิจัยที่เกี่ยวข้อง

คะแนนเต็ม 45 สำหรับวิทยานิพนธ์เล่มที่ไม่มีนิยามศัพท์เฉพาะหรือไม่มีการ
วิจัยที่เกี่ยวข้องของลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

** วิทยานิพนธ์เล่มที่ 40 เรียบเรียงเป็นภาษาอังกฤษ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในจำนวนวิทยานิพนธ์ 27 เล่ม ที่มีลักษณะต่าง ๆ ครบถ้วนทั้ง 11 ลักษณะ
 ตามเกณฑ์ และมีคะแนนเต็มประจำลักษณะเล่มละ 48 คะแนนนั้น ปรากฏว่ามีวิทยานิพนธ์
 ที่ได้คะแนนสูงสุด 47 คะแนน 1 เล่ม คือวิทยานิพนธ์เล่มที่ 43 เรื่อง การประเมินค่า
 วารสารภาษาไทยที่ใช้ในการวิจัยด้านสังคมศาสตร์ ของ มารศรี ศิวรักษ์ เล่มที่ได้คะแนน
 อันดับรองลงมา ได้คะแนนเล่มละ 46 คะแนน ปีจำนวน 9 เล่ม คือ วิทยานิพนธ์เล่มที่
 49 เรื่อง การศึกษาข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบในการรับผิดชอบงานห้องสมุดของ
 อาจารย์วิชาบรรณารักษศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ของ กุศลรัตน์
 สุวรรณรัตน์ วิทยานิพนธ์เล่มที่ 50 เรื่อง ห้องสมุดด้านการเกษตรในประเทศไทย ของ
 จันทิภา พุ่มจันทร์ เล่มที่ 54 เรื่อง การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน
 ภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของ นรินทร์ บุญชู เล่มที่
 55 เรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับการเมืองที่จัดพิมพ์ขึ้นตั้งแต่วันที่
 14 ตุลาคม 2516 ถึงวันที่ 26 มกราคม 2518 ของ บุญเรือง เนียมหอม เล่มที่
 56 เรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนคอบริการห้องสมุดประชาชนระดับ
 จังหวัด สังกัดกระทรวงศึกษาธิการในภาคเหนือของประเทศไทย ของ บุษผา เจริญทรัพย์
 เล่มที่ 57 เรื่อง ปัญหาการใช้หนังสือและวัสดุห้องสมุดประกอบการวิจัยชั้นปริญญามหา-
 บัณฑิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ ระหว่างปีการศึกษา 2510-2517 ของ เปรมวัลย์ วาริช
 เล่มที่ 59 เรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนคอบริการห้องสมุดประชาชน
 ระดับจังหวัด สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในภาคใต้ของประเทศไทย ของ พชรินทร์
 ชันทอง เล่มที่ 60 เรื่อง อิทธิพลของรายการโทรทัศน์ภาคหัวค่ำต่อการอ่านของ
 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร ของ ภัทร์กวี ประยูรเกียรติ และ
 เล่มที่ 68 เรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนคอบริการห้องสมุดประชาชนใน
 ระดับจังหวัด สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย
 ของ สุภาพร นาที่กาญจนกุล และวิทยานิพนธ์เล่มที่ได้คะแนนต่ำสุดได้ 36 คะแนน คือ
 วิทยานิพนธ์เล่มที่ 6 เรื่อง ปัญหาการบริหารแบบรวมอำนาจและกระจายอำนาจของ
 ห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ของ จุฑามาศ สุวรรณโครม ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 คะแนนของวิทยานิพนธ์ (เล่มที่มีลักษณะต่าง ๆ ครบถ้วน) แต่ละเล่มตามเกณฑ์

ลักษณะ	คะแนนของวิทยานิพนธ์ เล่มที่																										
	2	3	6	8	11	15	23	30	32	35	36	43	46	49	50	53	54	55	56	57	59	60	65	66	68	69	70
1. ชื่อเรื่อง	3	2	3	3	3	3	1	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
2. ปัญหา	5	5	6	4	6	6	4	6	5	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	5	6	6	6	6
3. วัตถุประสงค์	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4. นิยามศัพท์เฉพาะ	3	2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	1	2	2	3	2	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
6. เนื้อหา	6	8	6	6	7	6	5	8	6	8	7	8	7	8	8	5	8	7	7	7	7	8	7	7	7	7	7
7. แบบการวิจัย	5	5	4	5	5	5	5	4	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
8. การวิเคราะห์ข้อมูล	4	4	2	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
9. การขอและการสรุปผล	5	5	4	5	5	5	4	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
10. ข้อเสนอแนะ	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
11. รูปแบบของรายงาน	2	2	1	2	1	1	4	3	4	3	3	4	2	3	4	2	4	4	4	4	4	4	3	3	3	4	3
รวม	40	41	36	41	42	42	39	45	44	45	43	47	43	46	46	40	46	46	46	46	46	46	44	45	46	45	45

ในจำนวนวิทยานิพนธ์ 16 เล่ม ที่ไม่มีนิยามศัพท์เฉพาะและไม่มีการวิจัยที่
 เกี่ยวข้อง ซึ่งมีคะแนนเต็มประจำลักษณะเล่มละ 42 คะแนนนั้น วิทยานิพนธ์เล่มที่ได้
 คะแนนสูงสุดได้ 39 คะแนน มีจำนวน 2 เล่ม คือ เล่มที่ 7 เรื่อง การจัดสิ่งพิมพ์ของ
 รัฐบาลไทย ของ วรวิทย์ วัชรารักษ์กุล และเล่มที่ 37 เรื่อง การประเมินคุณค่าสิ่งพิมพ์
 เพื่อการวิจัยด้านชนบทธรรมเนียมประเพณีไทย ของ สมบูรณ์ แก่นตะเคียน คะแนนต่ำสุด
 ของวิทยานิพนธ์จำพวกนี้คือ 32 คะแนน ได้แก่วิทยานิพนธ์เล่มที่ 4 เรื่อง ปัญหาการทำ
 บัตรรายการหนังสือภาษาไทยและข้อเสนอแนะในการลงรายการบัตร ของ อัมพร ที่ชะระ
 กังการางที่ 12

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 คะแนนของวิทยานิพนธ์ (เล่มที่ไม่มีนิยามศัพท์เฉพาะและไม่มีการวิจัยที่เกี่ยวข้อง) แต่ละเล่ม

ลักษณะ	คะแนนของวิทยานิพนธ์เล่มที่															
	4	7	12	18	21	27	28	37	38	40	44	45	58	62	63	64
1. ชื่อเรื่อง	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
2. ปัญหา	5	6	6	6	5	5	6	6	5	6	6	5	6	6	6	5
3. วัตถุประสงค์	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4. เนื้อหา	7	8	7	8	7	8	7	8	7	8	7	7	7	6	7	7
5. แบบการวิจัย	2	3	2	5	3	5	4	5	4	2	4	4	4	5	5	3
6. การวิเคราะห์ข้อมูล	2	4	3	4	4	3	4	3	3	1	2	4	4	3	3	2
7. การย่อและการสรุปผล	4	5	5	5	5	5	4	4	5	4	5	3	5	5	5	5
8. ข้อเสนอแนะ	3	3	3	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	3	3
9. รูปแบบของรายงาน	3	4	3	3	3	3	2	5	4	4	3	3	3	3	3	3
รวม	32	39	35	39	36	38	36	39	37	34	36	36	38	37	38	34

ตารางที่ 13 คะแนนของวิทยานิพนธ์ (เล่มที่ไม่มีนิยามศัพท์เฉพาะ) แต่ละเล่ม

ลักษณะ	คะแนนของวิทยานิพนธ์เล่มที่																			
	5	9	13	14	17	19	20	22	24	26	29	31	33	34	39	41	47	51	52	61
1. ชื่อเรื่อง	3	3	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
2. ปัญหา	6	6	6	6	6	6	5	5	6	6	5	6	6	6	6	6	6	6	6	6
3. วัตถุประสงค์	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	2	3	2	3	2	3	3	2	3	3	3	2	3	3	2	3	3	3	2	3
5. เนื้อหา	8	8	8	7	8	7	7	8	8	7	7	8	8	8	6	8	8	7	7	6
6. แบบการวิจัย	0	5	4	4	5	2	3	5	5	5	3	5	3	3	5	5	5	5	5	5
7. การวิเคราะห์ข้อมูล	2	1	4	4	4	4	4	2	4	4	2	4	2	1	4	4	4	4	4	3
8. การย่อและการสรุปผล	4	5	5	4	5	5	5	2	4	5	4	5	4	4	5	5	4	4	5	5
9. ข้อเสนอแนะ	0	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2
10. รูปแบบของรายงาน	2	3	4	3	2	2	3	3	3	4	3	4	3	3	3	3	2	3	3	3
รวม	30	40	41	40	42	38	36	36	42	43	36	43	38	37	40	43	41	41	41	39

จากตารางที่ 13 ปรากฏว่าในจำนวนวิทยานิพนธ์ 20 เล่ม ที่ไม่มีนิยามศัพท์เฉพาะ และมีคะแนนเต็มเล่มละ 45 คะแนนนั้น วิทยานิพนธ์เล่มที่ได้คะแนนสูงสุดได้ 43 คะแนน คือ วิทยานิพนธ์เล่มที่ 26 เรื่อง ปัญหาการใช้หนังสือและวัสดุห้องสมุดประกอบการวิจัยวิชาการศึกษาในประเทศไทย ระหว่างปีการศึกษา 2510 - 2515 ของ ไพสิน ไชยเสนาะ วิทยานิพนธ์เล่มที่ 31 เรื่อง การบริหารงานและบริการด้านวารสารของห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ของ จารุวรรณ ไกรเทพ และเล่มที่ 41 เรื่อง การศึกษาระบบจัดหมู่หนังสือที่ใช้ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ของ ประยงค์ พัฒนกิจจารุญ ส่วนวิทยานิพนธ์เล่มที่ได้คะแนนต่ำสุดได้ 30 คะแนน คือ วิทยานิพนธ์เล่มที่ 5 เรื่อง สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาคำรงราชานุภาพ : พระนิพนธ์และผลงานด้านพัฒนาหอสมุดแห่งชาติของพระองค์ ของ เอมอร เจริญรอด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 คะแนนของวิทยานิพนธ์ (เล่มที่ไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง)
แต่ละเล่ม

ลักษณะ	คะแนนของวิทยานิพนธ์ เล่มที่						
	1	10	16	25	42	48	67
1. ชื่อเรื่อง	2	2	3	3	3	3	3
2. ปัญหา	6	6	6	6	6	6	6
3. วัตถุประสงค์	3	3	3	3	3	3	3
4. นิยามศัพท์เฉพาะ	3	3	3	2	3	3	2
5. เนื้อหา	7	7	8	7	6	8	4
6. แบบการวิจัย	3	4	5	4	5	5	5
7. การวิเคราะห์ข้อมูล	4	2	4	4	1	4	3
8. การย่อและการสรุปผล	5	5	5	4	5	5	5
9. ข้อเสนอแนะ	3	3	3	3	3	3	3
10. รูปแบบของรายงาน	3	2	3	3	3	4	2
รวม	39	37	43	39	38	44	36

จากตารางที่ 14 พบว่าวิทยานิพนธ์ที่ไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 7 เล่ม ซึ่งมีคะแนนเต็มประจำลักษณะแต่ละ 45 คะแนนนั้น คะแนนสูงสุดของวิทยานิพนธ์จำพวกนี้เท่ากับ 44 คะแนน ได้แก่ วิทยานิพนธ์เล่มที่ 48 ของ กรรณิการ์ หาญนุสรณ์ เรื่อง การศึกษาสภาพและการดำเนินงานของห้องสมุดสถาบันการศึกษาวิชาการทหารชั้นสูงของประเทศ ส่วนคะแนนต่ำสุดของวิทยานิพนธ์จำพวกนี้เท่ากับ 36 คะแนน ได้แก่ วิทยานิพนธ์เล่มที่ 67 ของ สุัททรา ไชยศิริ เรื่อง การสอนวิธีใช้ห้องสมุดในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

ตารางที่ 15 คะแนนเฉลี่ยของวิทยานิพนธ์แต่ละลักษณะตามเกณฑ์

ลักษณะ	คะแนน (เต็ม) ประจำลักษณะ	จำนวนวิทยานิพนธ์ ทั้งหมด	ผลรวมของคะแนนเต็ม ประจำลักษณะ	ผลรวมของคะแนน ประจำลักษณะที่ได้	คะแนนเฉลี่ย ประจำลักษณะ
1. ชื่อเรื่อง	3	70	210	203	2.90
2. ปัญหา	6	70	420	403	5.76
3. วัตถุประสงค์	3	70	210	209	2.99
4. นิยามศัพท์เฉพาะ	3	34*	102	98	2.88
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3	47**	141	127	2.70
6. เนื้อหา	8	70	560	499	7.13
7. แบบการวิจัย	5	70	350	304	4.34
8. การวิเคราะห์ข้อมูล	4	70	280	233	3.33
9. การย่อและการสรุปผล	5	70	350	326	4.66
10. ข้อเสนอแนะ	3	69***	210	205	2.93
11. รูปแบบของรายงาน	5	70	350	211	3.01

*มีวิทยานิพนธ์เพียง 34 เล่ม ที่มีนิยามศัพท์เฉพาะ

**มีวิทยานิพนธ์เพียง 47 เล่ม ที่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

***มีวิทยานิพนธ์เพียง 69 เล่ม ที่มีข้อเสนอแนะ

จากตารางที่ 15 คะแนนเฉลี่ยของวิทยานิพนธ์ทั้งหมดในแต่ละลักษณะส่วน
ใหญ่อยู่ในเกณฑ์สูงน่าพอใจ เช่น คะแนนเฉลี่ยประจำลักษณะ "วัตถุประสงค์" เท่ากับ
2.99 จากคะแนนเต็ม 3 คะแนนเฉลี่ยประจำลักษณะ "ข้อเสนอแนะ" เท่ากับ 2.93
จากคะแนนเต็ม 3 เป็นต้น ยกเว้นคะแนนเฉลี่ยประจำลักษณะ "รูปแบบของรายงาน"
อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ 3.01 จากคะแนนเต็ม 5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ค่าร้อยละของจำนวนวิทยานิพนธ์ที่ใดคะแนนต่ำกว่าและสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยประจำลักษณะ

ลักษณะ	คะแนนเฉลี่ย ประจำลักษณะ	จำนวนวิทยานิพนธ์ ทั้งหมด	จำนวนวิทยานิพนธ์ที่ใด คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย		จำนวนวิทยานิพนธ์ที่ใด คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย	
			เล่ม	ร้อยละ	เล่ม	ร้อยละ
1. ชื่อเรื่อง	2.90	70	6	8.57	64	91.43
2. ปัญหา	5.76	70	15	21.43	55	78.57
3. วัตถุประสงค์	2.99	70	1	1.43	69	98.57
4. นิยามศัพท์เฉพาะ	2.88	34*	4	11.76	30	88.24
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	2.70	47**	13	27.66	34	72.34
6. เนื้อหา	7.13	70	43	61.43	27	38.57
7. แบบการวิจัย	4.34	70	24	34.29	46	65.71
8. การวิเคราะห์ข้อมูล	3.33	70	24	34.29	46	65.71
9. การขอและการสรุปผล	4.66	70	19	27.14	51	72.86
10. ข้อเสนอแนะ	2.93	69***	2	2.86	67	97.14
11. รูปแบบของรายงาน	3.01	70	52	74.29	18	25.71

* วิทยานิพนธ์เพียง 34 เล่ม ที่มีนิยามศัพท์เฉพาะ

** วิทยานิพนธ์เพียง 47 เล่ม ที่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

*** มีวิทยานิพนธ์เพียง 69 เล่ม ที่มีข้อเสนอแนะ

จากตารางที่ 16 ปรากฏว่าวิทยานิพนธ์จำนวนสูงสุด 52 เล่ม หรือร้อยละ 74.29 ได้คะแนนประจำลักษณะ "รูปแบบของรายงาน" ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย วิทยา-
นิพนธ์จำนวนรองลงมา 43 เล่ม หรือร้อยละ 61.43 ได้คะแนนประจำลักษณะ "เนื้อหา"
ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนวิทยานิพนธ์จำนวนสูงสุด 69 เล่ม หรือร้อยละ 98.57 ได้
คะแนนประจำลักษณะ "วัตถุประสงค์" สูงกว่าคะแนนเฉลี่ย

จากการประเมินค่าวิทยานิพนธ์ทั้ง 70 เล่ม พอจะสรุปข้อดีและข้อบกพร่อง
ได้ดังนี้

ชื่อเรื่อง อยู่ในเกณฑ์ดี กล่าวคือ ชื่อเรื่องมีความชัดเจน เพราะมีลักษณะ
เฉพาะเจาะจง ระบุขอบเขตของปัญหาแจ่มชัด ชื่อเรื่องครอบคลุมขอบเขตของปัญหาที่
ศึกษาได้ทั่วถึง และใช้ภาษาถูกต้อง

ปัญหา อยู่ในเกณฑ์ดี ผู้เขียนวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่กำหนดและระบุขอบเขตของ
ปัญหาชัดเจน และเลือกวิจัยปัญหาที่สำคัญและเป็นปัญหาใหม่ ๆ ขอบเขตของปัญหากว้าง
ขวางพอที่จะพิจารณาเรื่องราวได้ถูกต้องและทั่วถึง รวมทั้งเป็นปัญหาที่มีคุณค่า

วัตถุประสงค์ อยู่ในเกณฑ์ดีมาก กล่าวคือ วัตถุประสงค์ของงานวิจัยเกือบ
ทั้งหมด (69 เล่ม) มีความชัดเจน ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยสัมพันธ์กับ
ขอบเขตของปัญหาที่ศึกษา และจัดเรียงลำดับความสำคัญของวัตถุประสงค์ของการวิจัย
อย่างเป็นเหตุเป็นผล

นิยามศัพท์เฉพาะ จัดอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยระบุและนิยามศัพท์เฉพาะไว้ชัดเจน
และผู้วิจัยได้รักษาความหมายของศัพท์เฉพาะไว้อย่างสม่ำเสมอ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จัดอยู่ในเกณฑ์ดี กล่าวคือ ส่วนมากจะเป็นงานวิจัยที่
เหมาะสมและตรงกับเรื่องที่วิจัย และผู้วิจัยจัดลำดับรายงานที่ศึกษาตามลำดับก่อนหลัง
ทั้งยังบันทึกและสรุปผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย

เนื้อหา จักอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ทั้งนี้เพราะวิทยานิพนธ์จำนวนมากกว่าครึ่งของจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมด (43 เล่ม จาก 70 เล่ม) มีคะแนนประจำเล่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย วิทยานิพนธ์จำนวนมากกว่าครึ่งนี้ส่วนใหญ่บกพร่องในเรื่องสำนวนภาษา และบกพร่องในเรื่องความถูกต้องของการอ้างอิงเอกสาร

แบบการวิจัย จักอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี เพราะผู้วิจัยส่วนใหญ่อธิบายรายละเอียดของวิธีการวิจัยไว้ชัดเจน เลือกใช้วิธีวิจัยเหมาะสมกับปัญหา และระบุชัดเจนว่าประชากรคือใคร มีจำนวนตัวอย่างประชากรเท่าไร ทั้งเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล จักอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดีเช่นกัน เนื่องจากได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นเหตุเป็นผล อธิบายสิ่งค้นพบชัดเจน

การย่อและการสรุปผล อยู่ในเกณฑ์ดี เพราะผู้วิจัยส่วนใหญ่เสนอปัญหาอย่างย่อชัดเจน ให้ความครบถ้วน อธิบายวิธีดำเนินการวิจัยและแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลชัดเจน และสรุปผลอย่างเป็นเหตุเป็นผลโดยอาศัยผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อเสนอแนะ อยู่ในเกณฑ์ดีมาก เนื่องจากเป็นข้อเสนอแนะที่มีเหตุผลเหมาะสมและสัมพันธ์กับผลสรุปของงานวิจัย

รูปแบบของรายงาน อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ มีวิทยานิพนธ์จำนวนสูงถึงร้อยละ 74.29 ที่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย ข้อบกพร่องที่พบส่วนใหญ่ได้แก่ ข้อบกพร่องในเรื่องการพิมพ์ ซึ่งตัวอักษรมักจะเลอะหรือจาง และบกพร่องในการตรวจสอบความถูกต้องในการพิมพ์

สรุปได้ว่าวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มีข้อบกพร่องมากในเรื่อง "รูปแบบของรายงาน" ส่วนลักษณะอื่น ๆ แม้จะจักอยู่ในเกณฑ์ดี ก็ควรได้รับการปรับปรุงให้มีมาตรฐานสูงยิ่งขึ้น

ความเหมาะสมในการใช้วิทยานิพนธ์ประกอบการ เรียนการสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์

วิทยานิพนธ์สาขามรรณารักษศาสตร์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นั้นมีเนื้อหาที่สามารถใช้ประกอบการ เรียนและการสอนรายวิชาบรรณารักษศาสตร์ ชั้น ปริญญาโทบัณฑิตได้ ทั้งนี้รายละเอียดของความเหมาะสมในการใช้วิทยานิพนธ์ประกอบการ เรียนและการสอน ดังที่จะนำเสนอต่อไป อนึ่ง การเสนอข้อมูลดังกล่าวจักเรียง ลำดับรายวิชาตามเลขรหัสวิชา ส่วนวิทยานิพนธ์ที่ใช้ประกอบแต่ละรายวิชา จะจักเรียง ตามลำดับก่อนหลังของวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นพัฒนาการของเรื่องที่ทำ การวิจัยด้วย โดยระบุเฉพาะชื่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์และชื่อเรื่อง

รายวิชา¹

วิทยานิพนธ์

วิชาพื้นฐาน (วิชาที่ต้องศึกษาก่อน)

118 - 501 การเลือกหนังสือและวัสดุ
ห้องสมุด

นงลักษณ์ ไม่น่ายกิจ. ปัญหาการควบคุม และการบริการทางบรรณานุกรมในประเทศไทย.

พลสุข ศรีภิรมย์. การจัดหาหนังสือของ หอสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย.

จารุวรรณ ไกร เทพ. การบริหารงานและ บริการ คำนวณวารสารของหอสมุดมหาวิทยาลัย ในประเทศไทย.

¹ใช้ชื่อรายวิชาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ ฉบับปรับปรุงใหม่ เริ่มใช้ปีการศึกษา 2520

รายวิชาวิทยานิพนธ์

118 - 502 การจัดทำหนังสือและวัสดุ
ห้องสมุด

อัมพร ทีชะระ. ปัญหาการทำบัตรรายการ
หนังสือภาษาไทยและข้อเสนอแนะในการลง
รายการบัตร.

รำภา กุลสมบุญ. ประวัติบรรณาคัดก็ขุนนาง
ไทย และข้อเสนอแนะในการลงรายการ
บัตร.

ประยงค์ พัฒนกิจจำรูญ. การศึกษาระบบ
จัดหมู่หนังสือที่ใช้ในห้องสมุดมหาวิทยาลัย
ในประเทศไทย.

อุบลวรรณ ปิติพัฒน์โชนิท. หัวเรื่องสำหรับ
หนังสือภาษาไทยของห้องสมุดมหาวิทยาลัย
ในประเทศไทย.

118 - 503 บริการเอกสารสนเทศ

ฉวีลักษณ์ ศาตมัย. การผลิตและการใช้
หนังสืออ้างอิงของไทย.

วรรณิ วัชรารังกุล. การจัดสิ่งพิมพ์ของ
รัฐบาลไทย.

นงลักษณ์ ไบ่หน่ายกิจ. ปัญหาการควบคุม
และการบริการทางบรรณานุกรมในประเทศ
ไทย.

ธิดา โพธิ์พุกกณะ. บริการตอบคำถามและ
ช่วยการค้นคว้าของห้องสมุดมหาวิทยาลัย
ในประเทศไทย.

รายวิชาวิทยานิพนธ์

118 - 504 การบริหารงานห้องสมุด

จุฑามาศ สุวรรณโคจร. ปัญหาการบริหารแบบรวมอำนาจ และกระจายอำนาจของห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย.
 ดวงเนตร รัตนเสนีย์. ปัญหาการบริหารงานห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิชาบังคับ

118 - 611 หน้าที่ต่อสังคมของห้องสมุด

เอมอร เจริญรัต. สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาคำรงราชานุภาพ : พระนิพนธ์และผลงานด้านพัฒนาหอสมุดแห่งชาติของพระองค์.

สมบูรณ์ ภูทกล้า. ปัญหาของห้องสมุดประชาชนในประเทศไทย.

สุภาพันธุ์ สุนทรนที. วิวัฒนาการและการใช้ประโยชน์ของหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย.

อำไพ จันทร์จิระ. ประวัติและวิวัฒนาการการพิมพ์หนังสือในประเทศไทย.

ประภาวดี พจนนา. บทบาทของบรรณารักษ์ชาวต่างประเทศต่อพัฒนาการด้านห้องสมุดและบรรณารักษศาสตร์ในประเทศไทย.

ชูศรี กาลวันทวานิช. พัฒนาการของหนังสือปกอ่อนในประเทศไทย.

รายวิชาวิทยานิพนธ์

กฤษณ์ สวรรณ์. การศึกษาข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบในการรับผิดชอบงานห้องสมุดของอาจารย์วิชาบรรณารักษศาสตร์ในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย.

บุญเรือง เนียมหอม. การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับการเมืองที่จัดพิมพ์ขึ้นตั้งแต่วันที่ 14 ตุลาคม 2516 ถึงวันที่ 26 มกราคม 2518.

บุษยา เจริญทรัพย์. การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อบริการห้องสมุดประชาชนระดับจังหวัด สังกัดกระทรวงศึกษาธิการในภาคเหนือของประเทศไทย.

พัชรินทร์ ชันทอง. การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อบริการห้องสมุดประชาชนระดับจังหวัด สังกัดกระทรวงศึกษาธิการในภาคใต้ของประเทศไทย.

ยุวดี พิทักษ์. การศึกษาสถานภาพของบรรณารักษ์ห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย.

วิลาวดีย์ เจริญวรากุล. บทบาทของบรรณารักษ์อาวุโสต่อการพัฒนาการห้องสมุดและบรรณารักษศาสตร์ในประเทศไทย.

รายวิชาวิทยานิพนธ์

สุนิตย์ เบ็นสบาย. การสำรวจความคิดเห็น
ของประชาชนต่อบริการห้องสมุดประชาชน
ระดับจังหวัด สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
ในภาคกลางตอนบนของประเทศไทย.

สุภาพร นาทีกาญจนกุล. การสำรวจความคิดเห็น
ของประชาชนต่อบริการห้องสมุด
ประชาชนในระดับจังหวัด สังกัดกระทรวง
ศึกษาธิการ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ของประเทศไทย.

อุบล รอดเยี่ยม. การสำรวจความคิดเห็น
ของประชาชนต่อบริการห้องสมุดประชาชน
ระดับจังหวัด สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
ในภาคกลางตอนล่างของประเทศไทย.

- 118 - 621 การจัดทำหนังสือชั้นสูง I พิบูลศิลา วัฒนะพงศ์. ห้องสมุดก้าน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในประเทศไทย.
- ประยงค์ ทัศนกิจจำรูญ. การศึกษาระบบ
จัดทำหนังสือที่ใช้ในห้องสมุดมหาวิทยาลัย
ในประเทศไทย.
- 118 - 623 การทำบัตรรายการชั้นสูง -

รายวิชาวิทยานิพนธ์

- 118 - 641 บริการเอกสารสนเทศขั้นสูง
และการควบคุมบรรณานุกรม
ฉวีลักษณ์ ศาตมัย. การผลิตและการใช้
หนังสืออ้างอิงของไทย.
นางลักษณ์ ไม่น่ายกิจ. ปัญหาการควบคุม
และการบริการทางบรรณานุกรมในประเทศไทย.
ไทย.
- 118 - 651 การบริหารงานห้องสมุด
ขั้นสูง
จุฑามาศ สุวรรณโคจร. ปัญหาการบริหาร
แบบรวมอำนาจและกระจายอำนาจของ
ห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย.
ดวงเนตร รัตนเสณีย์. ปัญหาการบริหาร
งานห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- 118 - 661 การวิจัยทางบรรณารักษะ-
ศาสตร์
จารุพร สัทธาธิก. ปัญหาการใช้หนังสือและ
วัสดุในห้องสมุดเพื่อทำการวิจัยในประเทศ
ไทย.
จิตรา ทับแสง. ปัญหาการใช้หนังสือและ
วัสดุห้องสมุดประกอบการวิจัย บรรณารักษะ-
ศาสตร์ มัธยมศึกษาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหา-
วิทยาลัย ระหว่างปีการศึกษา 2507-2516.
- 118 - 671 สารนิเทศศาสตร์เบื้องต้น
สุรียา ภูละ. ปัญหาการบริหารงานจ่ายรับ
และการควบคุมวัสดุในห้องสมุด.

รายวิชาวิทยานิพนธ์

- จากรุวรรณ ไกรเทพ. การบริหารงานและ
บริการค่านวารสารของห้องสมุดมหาวิทยาลัย
ในประเทศไทย.
- 118 - 612 การอ่านวรรณกรรมบรรณา-
รักษ์ศาสตร์ -
- 118 - 614 บรรณารักษศาสตร์เปรียบเทียบ
เทียบ -
- 118 - 622 การจัดทำหนังสือชั้นสูง II วิชาวิจัย วงศ์สุภา. การศึกษาห้องสมุด
โรงเรียนแพทย์ในประเทศไทย.
ประยงค์ศรี พัฒนกิจจำรูญ. การศึกษาระบบ
จัดทำหนังสือที่ใช้ในห้องสมุดมหาวิทยาลัย
ในประเทศไทย.
- 118 - 624 วารสาร วิชาวิจัย ไกรเทพ. การบริหารงานและ
บริการค่านวารสารของห้องสมุดมหาวิทยาลัย
ในประเทศไทย.
บุบผา เทวานุกี. การใช้คอมพิวเตอร์ใน
การควบคุมวารสารในห้องสมุดในประเทศไทย.
มารศรี ศิวรักษ์. การประเมินค่านวารสาร
ภาษาไทยที่ใช้ในการวิจัยด้านสังคมศาสตร์.

รายวิชาวิทยานิพนธ์

- 118 - 632 หนังสือและบริการสำหรับเด็ก อ่ำไพ จันทรจิระ. ประวัติและวิวัฒนาการ
การพิมพ์หนังสือในประเทศไทย.
เจิมพันธ์ กอวัฒนสกุล. ภาพประกอบใน
หนังสือไทย.
ชูศรี กาลวันทวานิช. พัฒนาการของหนังสือ
ปกอ่อนในประเทศไทย.
- 118 - 634 หนังสือและบริการสำหรับ
วัยรุ่น วรณี ทองเคียน. หนังสือแปลในประเท
ศไทย.
อ่ำไพ จันทรจิระ. ประวัติและวิวัฒนาการ
การพิมพ์หนังสือในประเทศไทย.
เจิมพันธ์ กอวัฒนสกุล. ภาพประกอบใน
หนังสือไทย.
ชูศรี กาลวันทวานิช. พัฒนาการของหนังสือ
ปกอ่อนในประเทศไทย.
- 118 - 642 วรรณกรรมมนุษยศาสตร์
- 118 - 643 วรรณกรรมสังคมศาสตร์ พรทิพย์ วัฒนสุวกุล. การศึกษาความสนใจ
และความต้องการในการอ่านวรรณกรรม
สังคมศาสตร์ไทยของนิสิตนักศึกษามหา
วิทยาลัย.

รายวิชาวิทยานิพนธ์

- มารศรี ศิวรักษ์. การประเมินค่าวารสารภาษาไทยที่ใช้ในการวิจัยด้านสังคมศาสตร์.
- บุญเรือง เนียมหอม. การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับการเมืองที่จัดพิมพ์ขึ้นตั้งแต่วันที่ 14 ตุลาคม 2516 ถึงวันที่ 26 มกราคม 2518.
- 118 - 644 วรรณกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พิบูลศิลป์ วัฒนะพงศ์. ห้องสมุดด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในประเทศไทย.
- 118 - 645 วรรณกรรมมรดกไทย ทศนา จาวร. หนังสือกฎหมายไทยและแหล่งสะสม.
- มนวิภา ไชยพันธุ์. การประเมินคุณค่าเอกสารทางประวัติศาสตร์ไทย.
- สมบัติ แก่นตะเคียน. การประเมินคุณค่าสิ่งพิมพ์เพื่อการวิจัยด้านชนบทธรรมเนียมประเทศไทย.
- 118 - 646 สิ่งพิมพ์รัฐบาล วรรณิ วัชรวงศ์กุล. การจัดสิ่งพิมพ์ของรัฐบาลไทย.
- นงลักษณ์ ไม่น่ายกิจ. ปัญหาการควบคุมและการบริการทางบรรณานุกรมในประเทศไทย.

รายวิชาวิทยานิพนธ์

- 118 - 652 วิธีสอนบรรณารักษศาสตร์ -
- 118 - 653 การจัดเอกสารจดหมายเหตุ หงสรรพค์ นิลกำแหง. การบริหารงาน
จดหมายเหตุในประเทศไทย.
- 118 - 654 หนังสือหายากและหนังสือ
ตัวเขียน -
- 118 - 655 ห้องสมุดการแพทย์ วิลาวรรณ วงศ์สุภา. การศึกษาห้องสมุด
โรงเรียนแพทย์ในประเทศไทย.
พิบูลศิลป์ วัฒนะพงศ์. ห้องสมุดวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีในประเทศไทย.
- 118 - 672 โสตทัศนวัสดุในห้องสมุด -
- 118 - 674 สื่อสารมวลชนกับห้องสมุด สุภาพันธุ์ สุนทรมณี. วิวัฒนาการและการ
ใช้ประโยชน์ของหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย.
อำไพ จันทรจิระ. ประวัติและวิวัฒนาการ
การพิมพ์หนังสือในประเทศไทย.
ชูศรี กาลวันทวานิช. พัฒนาการของหนังสือ
ปกอ่อนในประเทศไทย.
พรพนพิมล กุลบุญ. โครงการใช้โทรทัศน์
สำหรับห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย.

รายวิชาวิทยานิพนธ์

ภัทรภู่ ประยูรเกียรติ, อิทธิพลของรายการ
โทรทัศน์ภาคหัวค่ำต่อการอ่านของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร.

118 - 680 ประสมการทองสมุด

118 - 752 สัมมนาห้องสมุดประชาชน

สมบูรณ์ ภูหล้า. ปัญหาของห้องสมุดประชาชน
ในประเทศไทย.

บุบผา เจริญทรัพย์, การสำรวจความคิดเห็น
ของประชาชนต่อบริการห้องสมุด
ประชาชนระดับจังหวัด สังกัดกระทรวง
ศึกษาธิการ ในภาคเหนือของประเทศไทย.

พัชรินทร์ ชันทอง. การสำรวจความคิดเห็น
ของประชาชนต่อบริการห้องสมุดประชาชน
ระดับจังหวัด สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
ในภาคใต้ของประเทศไทย.

สุนิทย เียนสบาย. การสำรวจความคิดเห็น
ของประชาชนต่อบริการห้องสมุดประชาชน
ในระดับจังหวัด สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
ในภาคกลางตอนบนของประเทศไทย.

สุภาพร นาฬิกาญจนกุล. การสำรวจความคิดเห็น
ของประชาชนต่อบริการห้องสมุดประชาชน
ในระดับจังหวัด สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย.

รายวิชาวิทยานิพนธ์

- อุบล รอดเยี่ยม. การสำรวจความคิดเห็น
ของประชาชนต่อบริการห้องสมุดประชาชน
ในระดับจังหวัด สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
ในภาคกลางตอนล่างของประเทศไทย.
- 118 - 754 สัมมนาห้องสมุดโรงเรียน
มาลินี สุขปรีดี. การศึกษาเปรียบเทียบงาน
นิเทศห้องสมุดโรงเรียนของกรมต่าง ๆ
ในกระทรวงศึกษาธิการ.
- อุทพินธุ์ จิตราทร. ปัญหาการบริหารงาน
การทำบัตรรายการของห้องสมุดโรงเรียน
รัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.
- 118 - 756 สัมมนาห้องสมุด
มหาวิทยาลัย
จุฬามาศ สุวรรณโคตร. ปัญหาการบริหาร
แบบรวมอำนาจและกระจายอำนาจของ
ห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย.
- ดวงเนตร รัตนเสถียร. ปัญหาการบริหาร
งานห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- 118 - 758 สัมมนาห้องสมุดเฉพาะ
วิลาวัลย์ วงศ์สุภา. การศึกษาห้องสมุด
โรงเรียนแพทย์ในประเทศไทย.
- พิบูลศิลา วัฒนะพงศ์. ห้องสมุดด้าน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในประเทศไทย.
- จันทิกา พุ่มจันทร์. ห้องสมุดด้านการเกษตร
ในประเทศไทย.

ดังกล่าวมาแล้วจะ เห็นได้ว่าวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์ ของบัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมกว้างขวาง สามารถใช้ประกอบการเรียน
 การสอนรายวิชาต่าง ๆ ได้เกือบทุกรายวิชา วิชาหน้าที่ต่อสังคมของห้องสมุด เป็นวิชาที่มี
 วิทยานิพนธ์จำนวนมากที่สุดที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนได้ วิทยานิพนธ์นอกเหนือจากที่ระบุ
 ไว้ข้างต้น แม้จะไม่สามารถใช้ประกอบวิชาใดได้โดยตรง แต่สามารถใช้ในฐานะเป็น เอกสาร
 เพื่อก่อให้เกิดความรุ้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี วิทยานิพนธ์บางเรื่องเป็น
 ประโยชน์สำหรับบรรณารักษ์ในการให้บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า เป็นประโยชน์
 ในการจัดหาและเลือกซื้อหนังสือเข้าห้องสมุด เช่น วิทยานิพนธ์ของเนลิยว พันธุ์สีดา
 เรื่องชีวประวัติและผลงานวรรณกรรมของหลวงวิจิตร วาทการ วิทยานิพนธ์ของผ่องพรรณ
 ลวนานนท์ เรื่องชีวประวัติและการประเมินคุณค่าผลงานวรรณกรรมเรื่องสำคัญ ๆ ของ
 "ยาขอบ" (โชติ แพร่พันธุ์) เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย